

عنوان مقاله:

آسیب شناسی فقهی ماده ۲۳۴ قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره ۱۵، شماره ۵۶ (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۶

نویسندگان:

سید احمد میرخلیلی - استادیار فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آیت الله حائری میبد، میبد، ایران

نفیسه متولی زاده نایینی - استادیار فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه آیت الله حائری میبد، میبد، ایران

مهری نساجی زواره - دانشجوی دوره دکتری حقوق جزای دانشگاه آیت الله حائری میبد، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

با تغییر قانون مجازات اسلامی در سال ۱۳۹۲ ماده ۲۳۴ قانون مجازات اسلامی در رابطه با مجازات فاعل لواط (که قانون مجازات اسلامی ۱۳۷۰، مجازات وی را به صورت مطلق قتل دانسته بود) تغییر کرد. در قانون فعلی، قتل فاعل، مشروط به شرط احسان، عنف یا کفر فاعل، و در غیر این صورت مجازات وی را صد ضربه تازیانه دانسته است. این تغییر فاحش مجازات، ما را بر آن داشت در راستای مفاد قاعده لاضرر و نظر به اینکه تغییر مجازات این جرم از مجازات شدید به خفیف، ضرر عظیمی برای جامعه به دنبال دارد به بررسی مبانی فقهی این ماده قانونی بپردازیم. در رابطه با مجازات فاعل لواط، در میان فقها با دو نظریه مواجهیم: مشهور فقها معتقدند که مجازات لواط، در صورت احسان و عدم احسان، قتل است؛ در مقابل نظریه غیر مشهوری در فقه داریم که مجازات لواط را در صورت احسان، قتل یا رجم و در صورت عدم احسان، تازیانه می داند. در این مقاله که با روش تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای نگاشته شده ضمن انتقاد بر قانونگذار در رابطه با عدم تناسب میان مجازات لواط و تعریفی که از لواط ارائه داده است به بررسی نظرات مطرح در فقه و مستند روایی آنها پرداخته و اثبات نموده ایم که مجازات قتل برای فاعل، با دقت روایی و فقهی سازگارتر است

کلمات کلیدی:

لواط، قتل، احسان، رجم، تازیانه، لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365102>

